Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-868
(mr. S.W.A. Kelterman, voorzitter en mr. P. van Haastrecht-van Kuilenburg, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 13 maart 2019
Ingediend door	: de heer [naam Consument 1] en mevrouw [naam Consument 2], verder te noemen Consument 1 en Consument 2, tezamen Consumenten
Tegen	: Poort & Woltjer B.V., gevestigd te Uithuizen, h.o.d.n. Meijer & Drenth Verzekeringen, verder te noemen 'de Tussenpersoon'
Datum uitspraak	: 23 oktober 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

Zorgplicht assurantietussenpersoon. Overlijdensrisicoverzekering.
Consumenten vinden dat de Tussenpersoon zijn nazorgplicht heeft geschonden. Sinds langere tijd daalt de hoogte van de premie voor overlijdensrisicoverzekeringen. Consumenten zijn hierop niet (tijdig) gewezen door de Tussenpersoon. De Commissie oordeelt dat de zorgplicht niet meebrengt dat de Tussenpersoon Consumenten had moeten informeren over algemene marktontwikkelingen zoals premiedalingen in de verzekeringsmarkt. De vordering van Consumenten wordt afgewezen.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consumenten; 2) de aanvullende stukken van Consumenten; 3) het verweerschrift van de Tussenpersoon.

1.2 De Commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement. De uitspraak is daardoor niet-bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

1.3 De Commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consumenten hebben via de Tussenpersoon een beleggingsverzekering (hierna: 'verzekering') afgesloten bij een verzekeraar. Een overlijdensrisicodekking maakt onderdeel uit van deze verzekering. De verzekering is ingegaan op 8 februari 1999 en de einddatum is 8 februari 2029. Consument 1 is verzekeringnemer en verzekerde. Consument 2 is verzekerde. Het kapitaal dat op de einddatum wordt uitgekeerd is afhankelijk van de waarde van de beleggingen op de einddatum van de verzekering. De meeverzekerde overlijdens-risicodekking bedraagt € 63.529,- Dit bedrag wordt uitgekeerd indien één van de verzekerden overlijdt – dan wel beide verzekerden gelijktijdig overlijden – voor de eind-datum van de verzekering. Consumenten betalen voor de verzekering een premie van € 85,49 per maand, waarvan (in 2018) € 43,21 aan premie voor de overlijdensrisicodekking. Voornoemde verzekering is gekoppeld aan een hypothecaire geldlening bij de bank.

2.2 Eind 2018 hebben Consumenten hun hypothecaire geldlening overgesloten. De verzekering is daarbij beëindigd.

2.3 Consumenten hebben bij de Tussenpersoon geklaagd over de hoogte van de premie van de overlijdensrisicodekking van hun verzekering. Aanleiding voor de klacht was een uitzending van Kassa en de uitspraak van de Geschillencommissie van 30 mei 2018 (2018-339). Consumenten en de Tussenpersoon zijn niet tot een oplossing gekomen, hetgeen heeft geleid tot deze procedure bij Kifid.

De klacht en vordering

2.4 Consumenten vorderen € 731,06. Dit bedrag ziet op de door Consumenten te veel betaalde premie in de periode 2013 t/m 2018.

2.5 Consumenten verwijten de Tussenpersoon dat hij zijn (na)zorgplicht heeft geschonden. De Tussenpersoon had Consumenten gedurende de looptijd van de hypotheekverzekering er op moeten wijzen dat de premies voor overlijdensrisicoverzekeringen zijn gedaald. Dat heeft de Tussenpersoon niet gedaan. Wanneer de Tussenpersoon Consumenten wel op deze ontwikkeling had gewezen, dan hadden zij op een eerder moment hun hypotheek over-gesloten en elders een verzekering afgesloten tegen een lagere premie.

2.6 Omdat de Tussenpersoon zijn (na)zorgplicht heeft geschonden hebben Consumenten te veel premie voor de overlijdensrisicodekking betaald. Het premieverschil tussen de premie voor de overlijdensrisicodekking en een nieuw af te sluiten verzekering bepalen Consumenten in de periode 2013 t/m 2018 op € 731,06. Dit bedrag dient de Tussenpersoon aan Consumenten als schadevergoeding te betalen.

Het verweer

2.7 De Tussenpersoon heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consumenten met uitsluitend een verwijzing naar het standpunt dat hij in de interne klachtprocedure heeft aangevoerd. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Wat is de hoofdvraag?

3.1 De Commissie moet de vraag beantwoorden of de Tussenpersoon zijn (na)zorgplicht heeft geschonden en of Consumenten daardoor financieel nadeel hebben geleden.

Heeft de Tussenpersoon zijn (na)zorgplicht geschonden?

3.2 De Commissie van Beroep (CvB) heeft zich op 28 mei 2020 (CvB 2020-020) en op 12 juni 2020 (CvB 2020-026) uitgesproken over de nazorgplicht van een (verzekerings)-tussenpersoon bij premiedaling van overlijdensrisicoverzekeringen. Bij de beoordeling van de klacht van Consumenten zijn deze uitspraken het uitgangspunt.

3.3 Een tussenpersoon is, op grond van artikel 7:401 Burgerlijk Wetboek (BW), tegenover zijn opdrachtgever(s) verplicht om bij zijn werkzaamheden de zorg te betrachten die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend verzekeringstussenpersoon verwacht mag worden. Dit betekent dat het zijn taak is te waken voor de belangen van de verzekeringnemer waarvan de verzekering tot zijn portefeuille behoort. Hierbij hoort ook dat de tussen-persoon de verzekeringnemer tijdig opmerkzaam maakt op de gevolgen van de hem bekend geworden feiten voor de dekking van de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen. Zie o.a. het arrest van de Hoge Raad van 10 januari 2003, overweging 3.4.1 (te vinden op www.rechtspraak.nl onder nummer ECLI:NL:HR:2003:AF0122).

3.4 Volgens de CvB wordt in het hiervoor genoemde arrest van de Hoge Raad aangenomen dat verzekeringstussenpersonen een nazorgplicht hebben om de verzekeringnemer tijdig te wijzen op feiten die de verzekeringstussenpersoon bekend zijn geworden en die gevolgen hebben voor de *dekking* van verzekeringen die tot de portefeuille van de tussenpersoon behoren. De CvB heeft geoordeeld dat algemene marktontwikkelingen, zoals premiedalingen in de verzekeringsmarkt, geen gevolgen hebben voor de *dekking* van de ORV en daarmee niet onder de nazorgplicht vallen. Volgens de CvB gaat de (na)zorgplicht van de tussen-persoon daarom niet zo ver dat hij Consumenten had moeten informeren over de premiedalingen van de ORV.

3.5 De Commissie stelt vast dat Consumenten klagen over de hoogte van de premie. De klacht heeft dus geen betrekking op de dekking van de verzekering.

De Commissie stelt verder vast dat de Tussenpersoon en Consumenten geen nadere afspraken over een nazorgverplichting zijn overeengekomen.

3.6 De CvB heeft in haar uitspraken ook geoordeeld dat evenmin op basis van de Wet op het financieel toezicht (Wft) een nazorgverplichting kan worden aangenomen.

Conclusie

3.7 De Commissie is van oordeel dat geen sprake is van een schending van de (na)zorgplicht van de Tussenpersoon. Dit brengt mee dat de Tussenpersoon geen schadevergoeding aan Consumenten hoeft te betalen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het Reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.